

РЕШЕНИЕ

№ 4153

гр. София, 22.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 30.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **10233** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на В. Е. Ц. срещу Заповед № 513з-8575 / 04.10.2021 г. на Директора на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) към Министерство на вътрешните работи за налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

Жалбоподателят твърди, че издаденият административен акт е незаконосъобразен, постановен при съществени процесуални нарушения и несъответствие с материалния закон. Твърди се, че в дисциплинарно-наказващият орган (ДНО) не е взел предвид направените от жалбоподателя възражения, както и че е нарушено правото му на защита. По съществуването на спора, оспорва извършването на дисциплинарно нарушение по т. 20, т. 21 и т.53 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в системата на МВР (Етичен кодекс), тъй като се е съгласил доброволно да даде писмено сведение (5 листа), с което е отговорил на всички зададени от служителите на 05 РУ-СДВР въпроси и е оказал пълно съдействие при извършване на необходимите процесуално-следствени действия (ПСД), както и че се е отнесъл с необходимото уважение към служителите на 05 РУ-СДВР. Отделно от това сочи, че не са налице данни за поведение, което може да бъде квалифицирано като

дисциплинарно нарушение, за което да бъде наложено наказание по чл. 200, ал. 1, т.12 от ЗМВР. Въз основа на изложените съображения е направено искане за отмяна на оспорения акт.

Ответникът –Директор на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), чрез процесуалния си представител юрк. И. изразява становище за неоснователност на подадената жалба. Излага аргументи, че от събраните писмени доказателства е установено извършеното от Ц. нарушение и неетично негово поведение като служител на МВР. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от лице с активна процесуална легитимация – адресат на оспорвания административен акт и в срок.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като взе предвид доводите на страните и като събра и прецени в тяхната съвкупност всички представени по делото писмени доказателства, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА СТРАНА следното:

Не се спори по делото и видно от представената справка от кадровото му досие, жалбоподателят изпълнява длъжността „разузнавач“ III степен в 01 група на 07 сектор „Престъпления, свързани с МПС“ към отдел „Противодействие на криминалната престъпност“ при Столична дирекция на вътрешните работи.

На 16.06.2021 г., в деловодството на СДВР е регистрирана докладна записка с рег. № 229р-16393/16.06.2021 г., изготвена от инспектор С. В. - разследващ полицай от 05 РУ - СДВР, във връзка с провеждане на освидетелстване на лицето В. Е. Ц. - служител на СДВР, в присъствието поемните лица и младши експерт Б. П. от 05 РУ – СДВР. В. Ц. се държал агресивно и заявил на инспектор В., че ще й запали автомобила.

Докладната записка, описва действия по разследването на ДП 836/21г. по описа на 05 РУ - СДВР, относно извършен палеж на автомобил БМВ на 08.06.2021 г. Инспектор В. докладва, че във връзка с проведени разпити по досъдебното производство на лицата М. Б. и Р. И. и с цел продължаване на работата по разследването е извършено освидетелстване на инспектор В. Ц., като са му взети натривки от лява и дясна ръка. Според описаното в докладната записка, Ц. се държал агресивно и я е заплашил, че ще запали и нейния автомобил.

На 17.06.2021 г., в деловодството на СДВР е регистриран сигнал № 489700-3144/17.06.2021 г., изготвена от младши инспектор Р. И. - полицай от 08 РУ - СДВР, във връзка с поведение на служителя - инспектор В. Ц., с което той уронва авторитета, както на професията, така и на цялото министерство.

От сигнала, се установява, че в периода от месец ноември 2018 г. до месец март 2021 г., двамата И. и Ц. са живели на семейни начала, без да сключат граждански брак. В сигнала си И. разказва, че Ц. ѝ е предоставил за ползване л.а. марка А., модел А3, като същите са си закупували общи вещи за дома, разменяли са си вещи и подаръци по време на съжителството си. По думи на И., през месец февруари 2021 г. Ц. я е убедил да изтегли на нейно име кредит за сумата от 11 000 лева, който той да инвестира в заведение за бързо хранене в кв. Редута [населено място]. Според подателката на сигнала, Ц. е настоявал, тя да изтегли кредита, поради факта, че същият е с много задължения и не би бил одобрен. И. твърди, че между двамата е имало устна уговорка, Ц. да погасява месечните вноски по кредита. От извършена

справка в автоматизираните системи, не се установи Ц. да притежава или да участва в фирми и търговски дружества. Отношенията ѝ с Ц. са се променили и вложили след като е бил изтеглен описания по-горе кредит. По нейни думи, той и станал агресивен, като поведението му е започнало да ескалира в постоянни обиди и заплахи. Описаните факти са довели до решението на Р. И. да се раздели с Ц.. Същата твърди, че след като е съобщила за решението си на Ц., да го напусне, той и е упражнил физическо насилие спрямо нея и я е заплашил, че ще я съсипе. По думи на И., след раздялата им, Ц. е продължил да ѝ се обажда по телефона, като я е обиждал и е отправял заплахи. И. твърди, че В. Ц. я е изнудвал, че ако не се върне при него, той ще разпространи в интернет, клип с интимно съдържание, към който тя има отношение. В сигнала си тя твърди, че Ц. е заплашвал с физическа саморазправа с приятеля на ѝ М. Б.. И. твърди, че Ц. е отказал да погасява вноските по изтегления кредит, който по нейни думи, той е усвоил, като я е заплашил, че ще подаде жалба, че е изнудван от нея. По данни на подателката на сигнала, тя се е принудила да ограничи контактите си с В. Ц., като го е блокирала в контактите на телефона си, приложения и социални мрежи, което е довело до получаване на покани, чрез ф-ма „Е. експрес“, с които Ц. е настоявал И. да му върне вещи, ползвани от нея, които са закупувани по време на съвместното им съжителство. Същата твърди, че от непознати номера е била търсена от Ц., който я е заплашвал, че ще ѝ издейства уволнение и ще се саморазправи с нея. През месец май 2021 г. е предала ползвания от нея автомобил А., модел АЗ, който ѝ е бил предоставен от Ц.. Според И., Ц. е изпълнил закана си, да разпространи видео клип с интимно съдържани, както и е започнал да я преследва и следи. В сигнала е описана случка от 25.05.2021 г., при която И. заявява, че е била преследвана от Ц., като свидетели на случая са станали служители на военна полиция.

Във връзка с горното, на основание чл. 205, ал. 2 от Закона за МВ издадена Заповед рег. № 513з-5605 / 07.07.2021 г., от директора на СДВР – старши комисар К. М., за извършване на проверка с цел изясняване на постъпилите първоначални данни, съдържащи се в сигнал с рег. № 489700-3144/17.06.2021 г. от Р. И. И. и постъпило писмо № 229р-17020/22.06.2021 г. по описа на 05 РУ - СДВР, ведно с докладна записка с №229р-16393/16.06.2021| г. по описа на 05 РУ - СДВР от разследващ полицай С. В., както и да бъде установено извършено ли е нарушение на служебната дисциплина от инспектор В. Ц.. Проверката е назначена за извършване от тричленна комисия.

На 13.07.2021 г. състава на комисията е представил възможността на В. Е. Ц., служител на с-р 07 - ОПКП - СДВР, като лице фигуриращо по т. 1 от заповедта, да се запознае с нея и да бъде уведомен, че се извършва проверка по отношение на негови действия. Същият се запозна със заповед № 513з-5605/07.07.21 г., като отказал да я подпише. Неговия отказ е удостоверен с подписите на двама служители.

По време на проверката във връзка със сигнала на Р. И. са снети писмени сведения от следните лица: В. Е. Ц., Р. И. И., М. М. Б., В. Б. С. и З. С. С..

В хода на проверката във връзка с докладната записка на разследващ полицай С. В. са снети писмени сведения от следните лица: В. Е. Ц., С. С. В., О. Н. Ш., К. В. К., В. И. П. и Б. Б. П..

На 22.07.2021 г. в деловодството на СДВР е получено сведение № 513р-60916/22.07.2021 г., предоставено от старши инспектор О. Ш., който излага, че на 09.06.2021 г., около 00:50 ч., във връзка с разследването по извършено престъпление по чл. 330, ал. 1 от НК, инспектор В. Ц. е поканен да се е явил в стая №

304 в сградата на 05 РУ - СДВР. В управлението инспектор Ц. е провел разговор със старши инспектор О. Ш. и инспектор К. К.. Служителите са обяснили на инспектор В. Ц., че е необходимо да му бъде снето писмено сведение във връзка с ДП ЗМ № 836/2021 г. по описа на 05 РУ -СДВР. Причина да му бъде снето писмено сведение е, че свидетели по цитираното досъдебно производство, са посочили Ц. като извършител на престъпление по чл. 330, ал. 1 от ИК. Ц. демонстрирал неуважително отношение спрямо Ш. и К. като се държал предизвикателно и ги провокирал, говорел на висок тон, ръкомахал и обикалял стаята. Първоначално Ц. отказвал да отговаря на зададените му въпроси и да предостави писмено сведение и старши инспектор Ш. и инспектор К. трябвало да го убеждават да съдейства и да изпълнява необходимите процедури възложени им по разследването. При излизане от стаята Ц. заявил, че иска имената на Ш. и К. за да напише жалби срещу тях.

Данните изнесени от инспектор Ш. се потвърждават и сведение № 513р-60914/22.07.2021 г. изготвено от инспектор К., който потвърждава, че инспектор Ц. се е държал неуважително спрямо тях. Бил е превъзбуден, търсел вербална конфронтация, като на зададените му въпроси не отговарял, или отговарял двусмислено или с насрещни въпроси. На няколко пъти променял решението си да бъде освидетелстван, като накрая се съгласил да му бъдат снети натривки от дясна и лява ръка, като част от процедурата, но отказал да бъде сниман за протокола.

Получено е и сведение УРИ 304р-18019/02.08.2021 г. по описа на РУ – Н., предоставено от инспектор С. В., в което последната посочва, че на 09.06.2021 г. за времето от 01:40 ч. до 02:00 ч. инспектор Ц. е посетил стая № 207 в сградата на 05 РУ - СДВР за освидетелстване по ДП ЗМ № 836/2021 г. В резултат на извършеното освидетелстване младши експерт Б. П. е иззел натривки от ръцете на Ц., запечатани с картон серия А164488 и ЧВП 507 НЕКД - СДВР, като Ц. е отказал да бъде сниман за протокола. По време на извършеното освидетелстване инспектор В. Ц. е проявил неуважително отношение спрямо водещия разследването - инспектор С. В. и младши експерт Б. П. - дежурен експерт в ДОГ при 05 РУ - СДВР, като се е държал предизвикателно, правил е опити да се конфронтира с посочените служители, които са изпълнявали служебните си задължения и е отказвал да съдейства по изпълнение на процедурите, предвидени в закона за събиране на достатъчно и годни доказателства, при разследването по ДП ЗМ № 836/2021 г. Инспектор Ц. е отправил заплахата, че ще подпали автомобила на инспектор В..

Изнесени от В. данни се потвърждават и от младши експерт Б. П., В сведение № 513р-63037/28.07.2021 г. който заявява, че на 09.06.2021 г., в стая № 207, в сградата на 05 РУ - СДВР е било необходимо да бъде извършено освидетелстване на В. Ц. по ДП ЗМ № 836/2021 г., тъй като същият е посочен от пострадалия за извършител на противоправното деяние. По време на престоя му в стаята, инспектор Ц. се държал грубо и арогантно с него и неговата колежка инспектор С. В.. Ц. се държал нервно, задавал въпроси защо е в управлението и защо се заяждали с него.

Във връзка с извършеното нарушение инспектор В. Ц. е дал писмено обяснение под формата на сведение УРИ 513р-58230/14.07.2021 г. по описа на ОПП - СДВР, в същият описва отношенията си с Р. И., с която се познава от месец август 2018 г. Инспектор Ц. заявява, че на 08.06.2021 г. около 23.22 ч. получил телефонно обаждане от прекия му ръководител да се яви в 05 РУ - СДВР. Пристигнал в сградата на 05 РУ около 23:50 ч, и около 00:50 ч. на 09,06.2021 г. бил поканен от инспектор Ш. и инспектор К., да се качи в стая № 304. Ц. отрича да е отправял заплахата, че ще запали

автомобила на инспектор С. В. и не се е държал неуважително спрямо служители на 05 РУ - СДВР.

Резултатите от проверката са обективирани в Справка рег. № 513р-66297/06.08.2021 г. Справката е изпратена на директора на СДВР, който я е резолирал с „ДА“ на 10.09.2021 г. Със справката жалбоподателят е запознат на 11.08.2021 г., видно от отбелязването върху нея (на лист 39 от делото).

На 16.09.2021 г. на служителя е връчена покана № 513р-78404/14.09.2021 г. за даване на писмени обяснения до наказващия орган. Служителят се е възползвал от това свое право и е предоставил писмени обяснения под формата на възражение № 513р-79854/16.09.2021 г., в което не изнася нови данни свързани с допуснатото дисциплинарно нарушение. Наказващият орган е приел, че инспектор Ц. не се укорява за допуснатото нарушение, тъй като не посочва аргументи, които да оправдават извършеното от него нарушение. Ц. е посочил, че изнесените данни в сведенията па служителите от 05 РУ -Ш., К., П. и В., в които те описват неуважително отношение към се дължали на това, че преди време е изготвил докладна записка №513р-54590/30.06.2021 г.

С рег. № 513р-67040/10.08.2021 г. до Ц. е изпратена покана за даване на писмено обяснение. Във връзка със справката Ц. е предоставил писмени възражение № 513р-67727/11.08.2021 г, по описа на СДВР, в което отново отрича е нарушил етичните норми съдържащи се в т. 20, т. 21 и т. 53 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в Министерството на вътрешните работи.

Със Заповед № 513з-8575 / 04.10.2021 г. на Директора на Столична дирекция на вътрешните работи, на основание чл. 194, ал. 2, т. 4 и чл. 200, ал. 1, т.12 от ЗМВР, на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца, затова, че на 09.06.2021 г. за времето от 00:50 ч. да 02:00 ч. в сградата на 05 РУ-СДВР, с действията си, изразяващи се в липса на дължимо съдействие, във връзка с воденото ДП ЗМ № 836/2021 г., Ц. е демонстрирал неуважение към работата на служителите Ш., К., В. и П. и е възпрепятствал нормалното провеждане на воденото наказателно производство, с което е нарушил етични норми, съдържащи се в Етичния кодекс за поведение на държавните служители в Министерството на вътрешните работи (обн. ДВ. бр. 67 |,08.2014 г.), а именно: т.20 - „Държавният служител насърчава хората да спазват закона, като дава пример с поведението си“; т.21 - „Държавният служител се отнася с уважение към всички представители на обществото“ и т.53 - „Държавния служител изпълнява процедурите, предвидени от закона и допринася за събирането на достатъчно годни доказателства при разследването на престъпления и други правонарушения и при установяването на причините за възникване на пожари, бедствия, аварии и извънредни ситуации“. Със заповедта инспектор В. Ц. се е запознал срещу подпис на 07.10.2021 г.

По делото са разпитани и четирима доведени от ответника свидетели – Б. Б. П., С. С. В., О. Н. Ш. и К. В. К., от разпита на които се установява следното: въпросната вечер се наложило да работят във връзка с образувано ДП, за извършен палеж. След като са били проведени първоначални оперативно-издирвателни мероприятия, служителите се върнали в районното управление. Ц. се явил доброволно в сградата на 05 - РУ. Ръководството ги уведомило, че трябва да снемат писмено сведение от това лице, за изясняване на обстоятелствата по ДП. И.. К. и инсп. Ш. го приели в служебен кабинет и

пристъпили към снемане на сведение. Сведенията са дадени доброволно от Ц., с изключение на факта, че поведението му е било неуважително. От дежурната част разпоредили на инсп. П. и разследващ полицай В. да освидетелстват лице, което е колега - служител на МВР и да му вземат отривки, с физиологичен разтвор от лява и дясна ръка, за наличие на лесно запалими течности. Ц. на няколко пъти отказвал. В последствие доброволно попълни декларация за освидетелстване. Освидетелстван е по изискванията, доброволно съдействал - дал си ръката, но отказал да бъде заснеман. По повод отношението му към служителите на СДВР, свидетелите сочат, че държанието е било с насмешка и неуважително, спрямо колеги към служебните задължения, които извършват, опитал се „да слага думи в устата“ на разследващия полицай към 05 – РУ, през цялото време обикалял из стаята, задавал множество въпроси, за което му е направена забележка на няколко пъти.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът достига до следните ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Заповедта е издадена от компетентен орган, с оглед вида на определеното наказание „порицание” и по арг. от чл. 204, ал. 4 от ЗМВР, според която разпоредба: компетентни дисциплинарно-наказващи органи са служители на висши ръководни и ръководни длъжности – за наказанията по чл. 194, ал. 2, т. 4, какъвто се явява директорът на СДВР, [населено място].

Актът е мотивиран от фактическа и правна страна съобразно изискванията на чл.59, ал.2 АПК и чл.210, ал.1 ЗМВР с посочване на извършителя; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Съдебната практика по въпроса относно излагането на мотиви в друг документ, извън оспорения, е постоянна и започва с Тълкувателно решение № 16 / 31.03.1975 г. на ОСГК на ВС. Прието е в Тълкувателното решение на ВС, че практиката мотивите да съществуват в документ, съставен от друг орган преди издаването на обжалвания индивидуален административен акт се прилага и не противоречи на закона. Изискването, което се поставя към органа-издател на акта, е да извърши позоваване на този предхождащ акта документ. С последното той го приобщава към административната преписка, а изложените в него мотиви, приети от издателя, стават мотиви и на самия акт. В оспорената заповед е цитирана справка рег. № 513р-66297/06.08.2021 г. и е направено изрично позоваване на същата при формиране на извод за осъществено от жалбоподателката нарушение на служебната дисциплина. Поради това мотивите на справка № 513р-66297/06.08.2021 г., както и на всички други документи, към които тази справка препраща, следва да се считат като мотиви и на обжалваната заповед.

Спазени са преклузивните срокове по чл.195, ал.1 ЗМВР, според който дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване

на нарушението и не по-късно от една година от извършването му.

Разпоредбата на чл.206, ал.1 ЗМВР вменява на дисциплинарнонаказващия орган /ДНО/ императивно задължение преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения. Това изискване е спазено, видно от представената покана за даване на писмени обяснения с рег. № 513р-67040/10.08.2021 г ., на основание на която Ц. е представила възражение № 513р-79854/16.09.2021 г. Изискването е ДНО преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения.

В тази връзка съдът намира, че не са нарушени правата на жалбоподателя предвид, че същият е бил запознат с всяко действие по дисциплинарното разследване. В случая дисциплинарно наказващият орган е изпълнил задълженията си по чл. 206, ал. 1 ЗМВР преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения.

С оглед горното съдът приема, че е спазена регламентираната в специалния ЗМВР процедура и не е налице основание за отмяна на акта по чл.146, т.3 АПК – поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Правилно е приложен и материалният закон, поради което не е налице основание за отмяна на акта по чл.146, т.4 АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 194, ал. 1 от ЗМВР: Държавните служители в МВР, които са нарушили служебната дисциплина, се наказват с предвидените в този закон дисциплинарни наказания, а според ал. 2 на същата разпоредба дисциплинарни нарушения са: „...по т. 4 неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Според разпоредбата на чл. 200, ал. 1, т. 12 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/ дисциплинарно наказание "порицание" се налага за неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР.

В процесната заповед се твърди, че с действията си на 09.06.2021 г. за времето от 00:50 ч. да 02:00 ч. в сградата на 05 РУ-СДВР, изразяващи се в липса на дължимо съдействие, във връзка с воденото ДП ЗМ № 836/2021 г., Ц. е демонстрирал неуважение към работата на служителите Ш., К., В. и П. и е възпрепятствал нормалното провеждане на воденото наказателно производство, с което е нарушила т. 20, т.21 и т. 53 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители Министерството на вътрешните работи (обн. ДВ. бр. 67 от 12.08.2014 г.), а именно:

- т. 20 - „Държавният служител насърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си.“

- т.21 - „Държавният служител се отнася с уважение към всички представители на обществото“ и

- т.53 - „Държавния служител изпълнява процедурите, предвидени от закона и

допринася за събирането на достатъчно годни доказателства при разследването на престъпления и други правонарушения и при установяването на причините за възникване на пожари, бедствия, аварии и извънредни ситуации".

Неоснователни са възраженията, че не са налице данни за поведение, което може да бъде квалифицирано като дисциплинарно нарушение, за което да бъде наложено наказание по чл. 200, ал. 1, т.12 от ЗМВР. Изискванията за спазване на определено поведение от държавните служители в МВР в работно и извънработно време са завишени именно с оглед основната функция на държавна служба в МВР - за защита на правата и свободите на гражданите, противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и защита на населението (чл.2, ал.1 ЗМВР). Логично, след като трябва да защитават обществото като цяло и всеки отделен гражданин в него, нормите на т.20 и т.21 от Етичния кодекс вменяват задължение на държавния служител в МВР да дава личен пример с поведението си по спазване на закона, с което да насърчава и другите членове на обществото към това и да се отнася с уважение към всички представители на обществото.

Обратно на дължимото поведение Ц. е подхождал агресивно към колегите си, не им е оказал съдействие, поради което се е наложило да му бъде направена забележка. Поведението му се установява от писмените доказателства по делото и еднопосочните и непротиворечиви показания на разпитаните в производството свидетели, които настоящата инстанция кредитира изцяло. Проявата на неуважение към колеги при изпълнение на служебните им задължения и оспорването на правомощията им правилно е квалифицирано от ДНО, като проявено неуважение към представители на обществото и липса на дължимото поведение, а именно да дава личен пример с поведението по спазване на закона, съответно като нарушение на т.20 и т.21 от кодекса за поведението на държавните служители в МВР.

Независимо от квалифицираното като възмутително поведение на РП В., каквато защитна теза се поддържа в жалба, служителят не е следвало да се поддава на провокация и да демонстрира агресия и неуважително отношение. След като не е спазил дължимото поведение на държавен служител на МВР на 09.06.2021 г., Ц. следва да понесе лична отговорност за поведението си. Както се посочи, дисциплинарната отговорност на служителя е ангажирана за конкретна част от поведението му на 09.06.2021 г., поради което за дисциплинарно-наказващия орган не съществува задължение да вземе под внимание всички аспекти от поведението на участниците в ПСД, освен при определяне на срока на наказанието.

По вече изложените съображения, на 09.06.2021 г. по повод на извършените процесуално – следствени действия, жалбоподателят не е имал поведение, насочено към спазване на закона, а напротив – провокирал е колегите си. С това не само не е дал личен пример за спазване на закона, а напротив – е демонстрирал неуважение към служители на МВР, изпълняващи служебните си задължения.

Изводът на ДНО за нарушение на т.35 от Етичния кодекс е обоснован. Не е изпълнено задължението Ц. да се отнася с уважение към всички представители на обществото без оглед на процесуалната позиция на служителите инсп. Ш., инсп. К., РП В. и инсп. П. и несъмнените данни за опита му да отложи във времето конкретни процесуални действия. По делото не е спорно, че на служителите на МВР е било разпоредено да му вземат отривки, с физиологичен разтвор от лява и дясна ръка, за наличие на лесно запалими течности, както и че Ц. на няколко пъти отказвал. В последствие доброволно попълни декларация за освидетелстване, доброволно съдействал - дал си ръката, но отказал да бъде заснеман. Тези факти са достатъчни за осъществяване на процесното нарушение от обективна и субективна страна. По тези съображения се налага извод, че извършеното нарушение правилно е квалифицирано като нарушение на чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР.

За посоченото нарушение според чл.200, ал.1, т.12 ЗМВР е предвидено налагането на дисциплинарно наказание „порицание“, за срок от шест месеца до една година – ал.2 на чл.200 ЗМВР. В случая ДНО, при извършване на преценката по чл.206, ал.2 ЗМВР е съобразил цялостното поведение на служителя, а именно че има заличени наказания и че е награждаван осемнадесет пъти, с оглед което е наложил наказанието в минималния предвиден размер от 6 месеца. Така наложеното наказание според настоящия състав кореспондира с тежестта на извършеното нарушение и постига целта, за която е наложено наказанието, а именно да се мотивира служителя да спазва етичните правила като не допуска поведение, нарушаващо етичните правила за поведение в институцията, която представлява. Като е достигнал до идентични правни изводи при налагане на процесното дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца ответникът е приложил правилно материалния закон.

При налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ по чл.200, ал.1, т.12 ЗМВР не се поставя изискване поведението на служителя да е станало достояние на обществото. Подобно изискване, съществува при налагане на най-тежкото наказание по чл.203, ал.1, т.13 ЗМВР. Съставомерно за нарушението по чл.200, ал.1, т.12 ЗМВР е установеното и доказано нарушение на правила на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР.

По тези съображения съдът намира, че оспорената заповед представлява законосъобразен административен акт по отношение, на който не е налице някое от отменителните основания по чл.146 АПК. Следователно жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 4 АПК, чл.78, ал.8 ГПК вр. чл.144 АПК, вр. 37 ЗПП и чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на сумата от 100 (сто) лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, II а.о., 35 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Е. Ц. срещу Заповед № 513з-8575 / 04.10.2021 г. издадена от директора на Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА В. Е. Ц., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсулско възнаграждение, в размер на 100 /сто/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Да се съобщи на страните.

СЪДИЯ: